

IV. UTILIZAREA TERENURILOR

IV.1. Stare si tendințe

IV.1.1. Repartiția terenurilor pe categorii de acoperire/utilizare

Fondul funciar reprezinta totalitatea suprafețelor de teren cuprinse între granițele județului inclusiv cele de sub ape, construcții și căi de comunicație reprezentând condiția de bază a existenței unui popor sau stat.

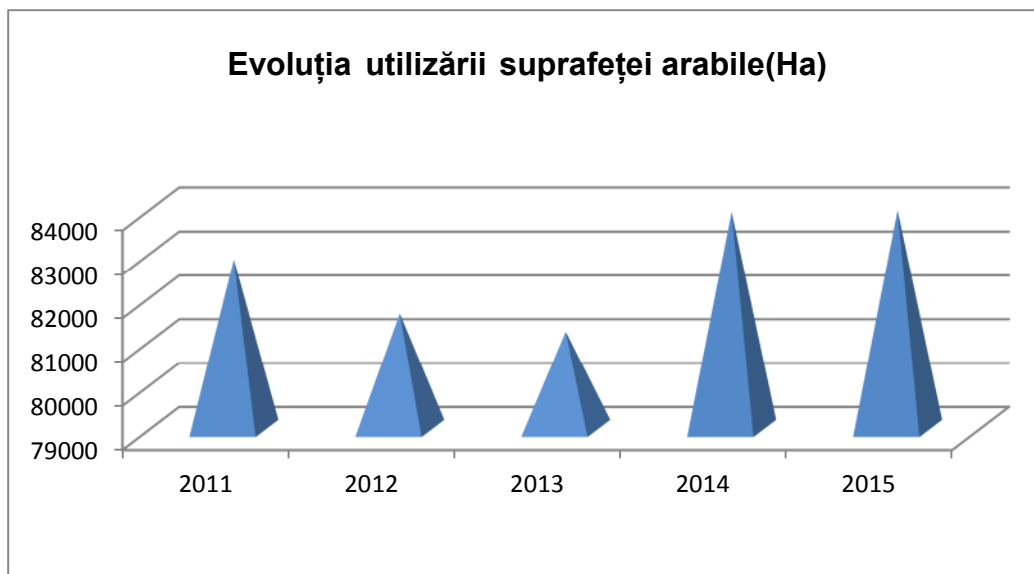
După destinație, fondul funciar este alcătuit din:

- terenuri cu destinație agricolă (arabil, pășuni, fânețe, pajiști, vii, livezi);
- păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră;
- construcții, drumuri și căi ferate;
- ape și bălți;
- alte suprafețe

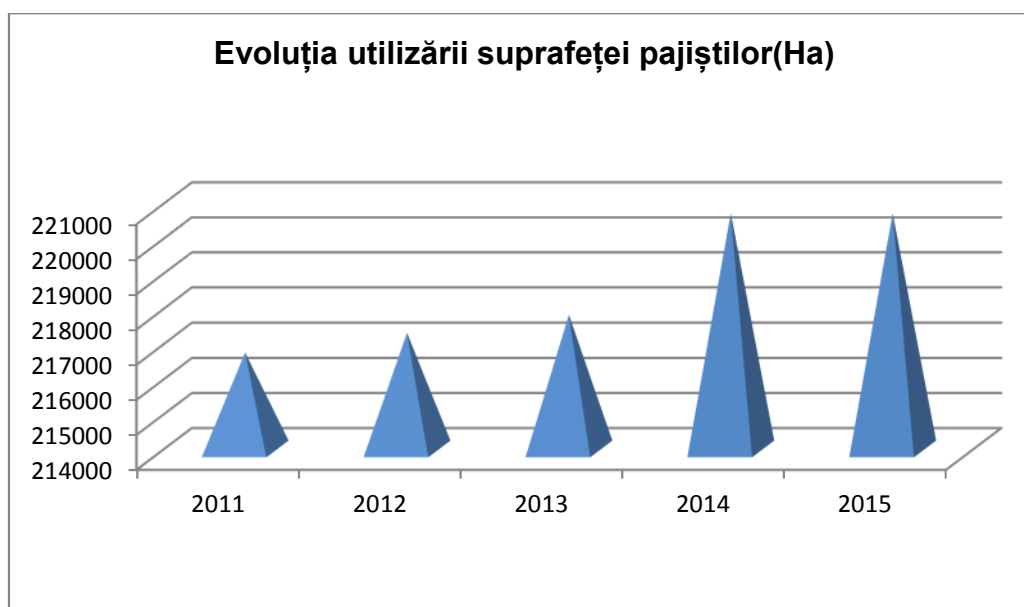
Tabelul IV.1.1.1 Evoluția repartiției terenurilor agricole pe categorii de folosință după nota de bonitare naturală în județul Maramureș în perioada 2011-2015

Nr crt	Categorია de folosință	Suprafața ha				
		2011	2012	2013	2014	2015
1	Arabil	82.855	81.619	81206	83937	83973
2	Pajiști	216755	217312	217825	220714	220714
3	Vii	243	243	243	251	251
4	Livezi	6.339	6.199	6254	6148	6148
	TOTAL AGRICOL	306.192	305.373	305.528	311050	311086

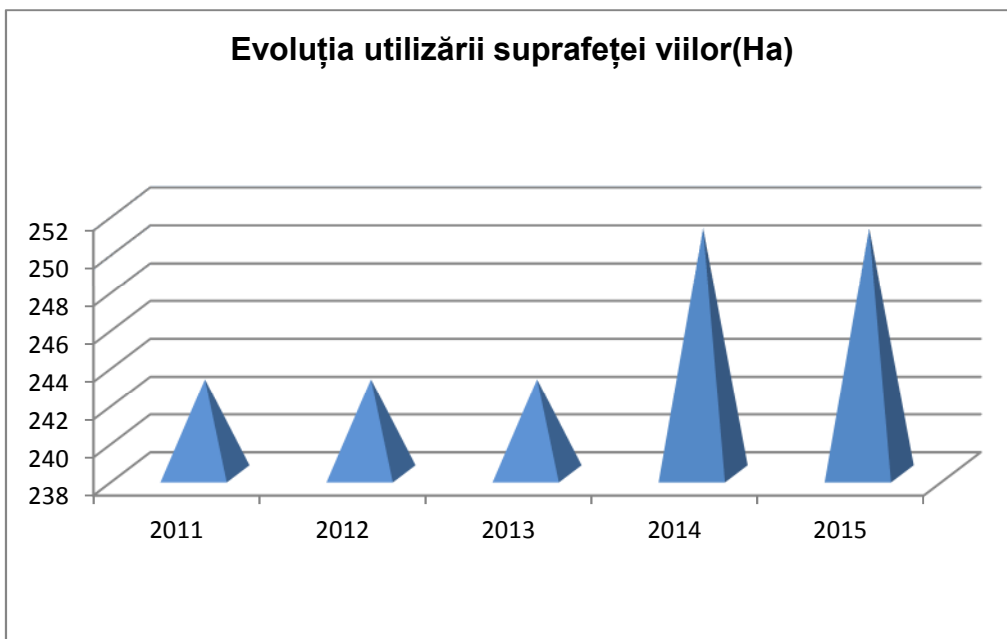
Sursa de date: OSPA Maramureș

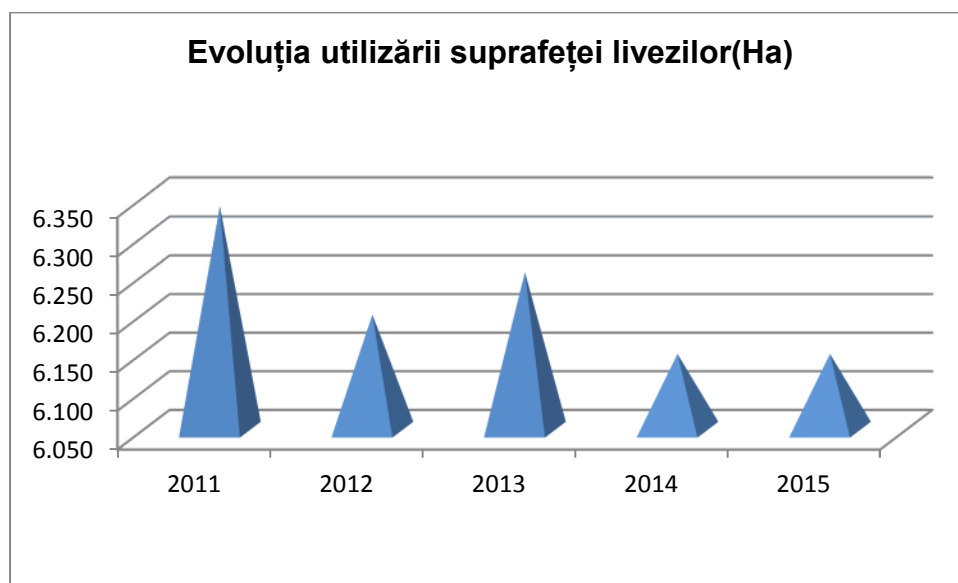
Fig.IV.1.1.1.a

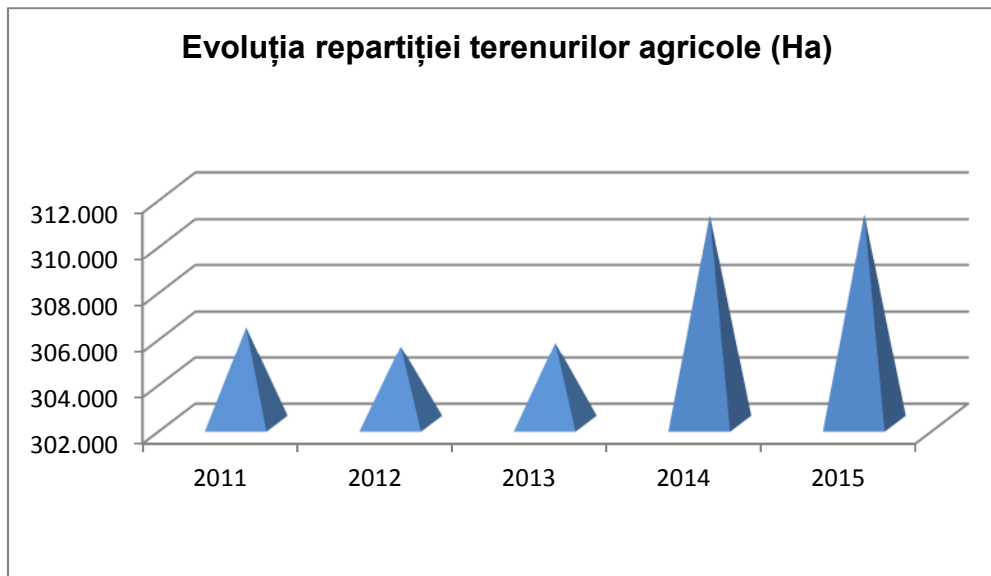
Fig.IV.1.1.1.b

Fig.IV.1.1.1.c

Fig.IV.1.1.1.d

Fig.IV.1.1.1.e

IV.1.2. Tendințe privind schimbarea destinației utilizării terenurilor

Pe parcursul anului 2015 nu au fost emise decizii pentru scoaterea terenurilor agricole din circuitul agricol amplasat în intravilanul și extravilanul localităților.

IV.2.2. Impactul schimbării utilizării terenurilor asupra habitatelor

Extinderea și intensificarea sistemelor de producție agricole prin transformarea unor ecosisteme naturale sau semi-naturale în terenuri arabile și amenajarea lor pentru aplicarea tehnologiilor de producție intensive, manifestă o presiune majoră asupra biodiversității.

Conversia terenurilor în scopul dezvoltării urbane, industriale, agricole, turistice sau pentru transport, reprezintă cauza principală a pierderii de biodiversitate, ducând la degradarea, distrugerea și fragmentarea habitatelor.

De exemplu pajiștile semi-naturale reprezintă cele mai valoroase ecosisteme din categoria terenurilor agricole, dar renunțarea în unele zone la activitățile agricole tradiționale (cosit, pășunat) conduce la degradarea habitatelor și la modificări de peisaj. Cu deosebire, în zona montană există o tendință de abandonare a activităților agricole, mai ales în cazul pajiștilor semi-naturale. Dacă în trecut, principala amenințare o reprezenta conversia diferitelor tipuri de habitate în terenuri agricole pentru monoculturi, inclusiv prin distrugerea unor importante suprafețe de zone, în prezent, conversia habitatelor naturale se menține ca o amenințare directă, vizibilă în special în următoarele cazuri:

- drenarea pajiștilor umede și conversia în terenuri arabile sau pășuni;
- regularizarea râurilor și distrugerea ecosistemelor aluviale;
- împădurirea pajiștilor cu productivitate scăzută;
- distrugerea vegetației arbustive pentru extinderea suprafețelor pășunilor;
- abandonarea pajiștilor și pășunilor, în special în zonele înalte, mai greu accesibile, care vor fi invadate de vegetația forestieră.